

Erdélyi Béla

(Budapest 1948. július 27 –)

A Műszaki Egyetem elvégzését követően mérnökként dolgozott. Később elvégezte a Testnevelési Főiskola segédedzői tanfolyamát, majd a kétéves edzőképzést, és vitorlás szakedzői diplomát is szerzett.

A vitorlás sporttal 1957-ben került szorosabb kapcsolatba, örök életére eljegyezte magát a vízzel. Édesanyja munkahelyén, a Kábel és Műanyaggyár balatonszepezi strandján az üdülővendégek kiszolgálására öt kalóz állt rendelkezésre, amelyeket a nyaraló fiatalok tartottak rendben és vitorlázatták a dolgozókat, üres óráikban pedig vitorlázgattak. Gosztonyi András időnként megjelent egy Abeking-Rasmussen csillaghajóval, sőt, egyszer még rá is bízta a hajót. Ekkor határozta el, hogy csillaghajós lesz.

1961-ben jelentkezett a Művész SC-be, ettől kezdve élete legfontosabb színtere Balatonföldvár lett, ahol azóta is tevékenykedik. 1961–62-ben – az akkori gyakorlatnak megfelelően – a Vöröszászló (Niobe) nevű Európa 30-as cirkálón volt mocó. 1963-tól Hegymegi László, majd Kerekes Sándor mellett legénységként versenyzett kalóz hajóosztályban. Az ifi korból kinőve megkapta Telegdy olimpiai hajóját, rövid ideig versenyzőtársát Ribiánszky Józsefet is, majd néhány évig Palócz Gyulával versenyzett. Akkoriban közel száz(!) csillaghajóból állt a mezőny. Később Ujhelyi Andrással ért el sikereket, legemlékezetesebb egy Kékszalag befutó volt, ahol fedésben másodikak lettek.

A Spartacusban Sigmond Andrástól vette át az ifi csapatot, és nagy számú, újonnan verbuvált gyerekekkel bővítette a létszámot. 1976-ban Dolesch Iván visszavonulásra készülve közölte, hogy neki adná át jó szívvel a telep és a klub irányítását. Rövid gondolkodás után igent mondott. Legnagyobb edzői sikerének tartja, hogy az akkori csapat nagy része még most is, negyven éve(!) aktív tagja a klubnak és a vitorlás sportnak, sőt, a gyerekeik, unokáik is a vitorlázáshoz tartoznak. Szép sikereket értek el, rengeteg bajnoki címet szereztek. Edzőtársakat keresett, így került az egyesülethez Szabó István, majd Majthényi Zsombor. Ők vették át az ifi csapat vezetését, ő a felnőttekkel foglalkozott tovább.

Egyre nagyobb hangsúlyt fektetett a telep vezetésére, elkészítették a nyugati sólyát, a hosszú stéget, a kikötőben az első vendégmólót, majd a jelenleg is működő kikötőt, a darut, a vendégszobákat, a fürdőt, a hátsó hangárokat, a csatornázást, a közös étkezőt, konyhát, és a büfét stb.

A moszkvai olimpián a Holovits testvérek Csillaghajóban, a Detre fivérek Repülő Hollandi osztályban képviselték a klubot és Magyarországot, megszerezve Magyarország eddig egyetlen olimpiai érmét. A felkészülésben és az olimpián edzőként vett részt.

1988-ban a Budapesti Spartacus SC elnöke megszüntette a Vitorlás Szakosztályt, így a versenyzőkkel együtt utcára került. Szerencsére a Budapesti Elektromos Művek jelentős fejlesztés előtt állt, így felvették és megbízták az alsóörsi kikötő építésének irányításával, és egy versenyszakosztály kialakításával. A kikötőépítés nagy élmény és siker volt. Négy évig főállásban látta el az Elektromos Művek Vitorlás Szakosztályának vezetését. Az ELMŰ szinte kivétel nélkül átvette a Spartacusból kirúgott versenyzőket is. A barcelonai olimpián a Tenke Tibor – Nagy Ferenc páros vett részt Csillaghajóban.

1990-ben Karlovits János vezetésével megalakult a Spartacus, de ő Alsóörsön maradt, csak Majthényi Zsombor kiválása után ment vissza Földvárra. A Tromost félállásban vezette tovább. Később Haranghy Csaba és Komm András munkáját segítette, akik az atlantai olimpián a magyar csapat legjobb eredményét érték el.

Négy évtizede rendez versenyeket. Számára a házi gyerekversenyek ugyanolyan fontosak, mint egy világbajnokság lebonyolítása. A rengeteg hazai versenyen túl három világbajnokságot, öt Európa-bajnokságot, több district bajnokságot (Csillaghajó, Repülő Hollandi, Finn, Optimist) rendezett.

Az élete a Spartacushoz és a földvári telephez kötődik: legtöbb baráti kapcsolata itt kezdődött, itt ismerte meg a feleségét, itt nőttek fel és versenyeztek eredményesen gyermekei, az unokái is

kötődnek ide. Jelenleg is tevékenyen vesz részt az Egylet munkájában, a versenyek szervezése, rendezése és lebonyolítása a feladata.

A sportolók, elsősorban a gyerekek, fiatalok nevelésében a versenyvitorlázást, és ezen belül az eredményességet nem célnak, hanem eszköznek tekinti. Célja továbbra is az, hogy a telepen minden tag – legyen az Op-s vagy Hollandis, kezdő vagy világbajnok, versenyző vagy néző, – egy hosszú asztalnál foglaljon együtt helyet. Legyenek sikeresek az élet minden területén, de legjobban a telepen érezzék magukat, úgy, mintha otthon lennének.

A Magyar Vitorlás Szövetségben többször vezette az Edző bizottságot, négy cikluson keresztül tagja volt az Ellenőrző bizottságnak. A Somogy megyei Vitorlás Szövetség elnöke.

A Somogy Megye Közgyűlésének többször is kitüntette, 2013-ban a Magyar Olimpiai Bizottság Fair Play Életműdíjában részesült.